

Միսաք Մեծարեւնց

Երագի օրեր

Կարմիր ծաղիկ մը գարունի
Առտու մ'ինծի նըվիրեցիր.
Ըզգացի թե տենդեր ունի
Երագկոտ միտքըս ուշացիր:

Խանդաղատանք մը հորդեցավ
Իմ նըվաղկոտ լանջքիս տակ՝ ուր
Դողաց սիրո սարսուռն անցավ՝
Ու թովանքը համբույրին հուր:

Եվ ըղձակաթ իմ հեզ հոգիս
Ըզգաց սիրտիդ հուրքն արժարծուն,
Ու մետաքսե ուղի մը գիս
Սեր-Ծաղիկին տարավ ածուն:

Հոն ժրպտեցավ կյանքը ինծի,
Հըմայքներու հույլովն անցավ,
Եվ ուրվական մը կասկածի
Անոր մոտեն երբեք չանցավ: